

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-2S/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8022200431
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:8022200431.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Jany Raganovej a z členov senátu: JUDr. Tomáša Kuruca a JUDr. Pavla Doriča, PhD., v právnej veci žalobkyne: A. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom B. C.XX, právne zastúpená: MaxLaw, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom D. Dlabača 775/33, Žilina, IČO: 36419834 proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru 3, Prešov v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-PO-OOP5-2022/031443-002-ROM, zo dňa 13.06.2022 takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného – Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov č. OUP-OOPS-2022/0314443-002-ROM zo dňa 13.06.2022 a v e c v r a c i a žalovanému na nové konanie a rozhodnutie.

II. Žalobkyni p r i z n á v a právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žiadosťou doručenu správny orgán prvého stupňa – Okresnému úradu Prešov, katastrálnemu odboru dňa 31.03.2022 požiadala žalobkyňa o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. na mailovú adresu, ktorú uviedla v žiadosti a žiadala o poskytnutie týchto informácií:

- „1. Rozhodnutie o vyňatí parcel pkn 391 a pkn 392 v k.ú. Podhradník zo ZRPS pre k.ú. Podhradník.“
- „2. Meno inštitúcie/osoby úradu zodpovedného za listinu Osvedčenie vo forme Notárskej zápisnice D. XX/XX D. XX/XX zo dňa 18.02.1999 zaevidovanej pod č.z. Z 2504/99.“
- „3. Titul nadobudnutia, Osvedčenie vo forme Notárskej zápisnice D. XX/XX D. XX/XX zo dňa 18.2.1999, zaevidovanej pod č. Z 2504/99.“
- „4. Informáciu, podľa ktorého zákonného ustanovenia bolo vydané osvedčenie vo forme Notárskej zápisnice D. XX/XX, D. XX/XX zo dňa 18.02.1999 zaevidované pod č. Z 2504/99.“
- „5. Rozhodnutie o zmene pôvodnej hranice katastrálneho územia Podhradník – Vyšná Šebastová.“

2. Správny orgán prvého stupňa – Okresný úrad Prešov, katastrálny odbor rozhodnutím číslo: INFO/59/2022OÚ-PO/KO-Mj zo dňa 07.04.2022 nevyhovel žiadosti žalobkyne podľa § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak ju zverejňuje na základe zákona. Takýmto zákonom je pre oblasť katastra nehnuteľností zákona č. 162/1995 Z. z. – katastrálny zákon a práve žalobkyňou požadované informácie sú podľa § 8 katastrálneho zákona obsahom zbierky listín, s tým, že informácie zo zbierky listín sprístupní len vlastníkovi alebo inej oprávnenej osobe, ich právnym predchodcom

a právnym nástupcom. Údaje ňou požadované jej teda môže poskytnúť len na základe žiadosti podľa zákona č. 162/1995 Z.z..

3. Proti tomuto podala žalobkyňa odvolanie, kde namietala nesprávnu interpretáciu ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám a o nevyhovení jej žiadosti nemala rozhodovať podľa tohto ustanovenia. Citovala plné znenie ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Uvádza, že všetky ňou požadované informácie boli zverejňované po určitú dobu verejnými vyhláškami, preto bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu vyhovieť jej žiadosti v celom rozsahu. Má za to, že požiadavky z jej žiadosti sa týkajú veci verejných, pretože sa jedná o zmenu mapového operátu, ktorý je verejne prístupný. Správny orgán prvého stupňa mal sprístupniť informácie podľa ustanovenia § 7 ods.1 a 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

4. Žalovaný rozhodnutím číslo OU-PO-OOP5-2022/031443-002-ROM zo dňa 13.06.2022 zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. V odôvodnení sa nestotožnil s výkladom prezentovaným žalobkyňou v odvolaní. Zotrval na tom, že žalobkyňou požadované informácie sú súčasťou zbierky listín, pričom prístup k informáciám tvoriacich túto zbierku je obmedzený z hľadiska zákonom ustáleného okruhu osôb domáhajúcich sa prístupu k jej obsahu a nie z hľadiska časového. K argumentácii žalobkyne ohľadom poskytnutia informácie podľa ustanovenia § 7 ods.1 a 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám uviedol, že osobitné zákony môžu stanoviť, že niektoré druhy informácií sa na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám nesprístupňujú alebo, že sú prístupné výlučne iba určitému okruhu osôb (napr. zbierka listín katastra nehnuteľností). V takom prípade má táto osobitná úprava prednosť pred zákonom o slobodnom prístupe k informáciám a teda informácie sa sprístupňujú na základe týchto osobitných zákonov. Preto prvostupňový správny orgán rozhodol správne, keď po vyhodnotení požadovaných informácií aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenie § 11 ods.1 písmeno b) o obmedzení prístupu k informáciám, čo nevyhnutne viedlo k aplikácii ustanovenia § 18 ods.2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Žalobkyňa prevzala rozhodnutie dňa 17.06.2022 a prvostupňový správny orgán dňa 20.06.2022.

II.

Správna žaloba

5. Včas podanou správnu žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. V správnej žalobe uvádza tieto žalobné námietky: nesprávne právne posúdenie veci - § 191 ods.1 písmeno c) Správneho súdneho poriadku (ďalej v texte len SSP), a to porušenie § 3 ods.1 zákona o správnom konaní – aplikovanie zákona o slobodnom prístupe k informáciám na žiadosť o poskytnutie informácie ktoré sa poskytujú podľa katastrálneho zákona; skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia - § 191 ods.1 písmeno f) SSP čo malo za následok porušenie § 3 ods. 5 správneho poriadku; namietá nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov podľa § 191 ods.1 písmeno d) SSP a poslednou námietkou bola námietka podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia podľa § 191 ods.1 písmeno g) SSP, ktoré spočívalo v posúdení žiadosti podľa názvu nie obsahu (porušenie § 19 ods.3 správneho poriadku). Záverom namietá nezákonnosť rozhodnutia žalovaného nakoľko nevychádza z ustálenej rozhodovacej praxe (porušenie § 3 ods. 5 zákona o správnom konaní).

6. V námietke nesprávne zisteného skutkového stavu namietala, že ňou požadované informácie sú informáciami, ktoré sú obsiahnuté v zbierke listín katastrálneho úradu a správny orgán v odôvodnení rozhodnutia dospel k nesprávnemu záveru o tom, že ňou žiadané informácie sú zverejňované, a to podľa katastrálneho zákona. Zbierka listín nie je prístupná každému, a preto nemôže byť prístupná každému tak, ako to tvrdí žalovaný.

7. V námietke nesprávneho právneho posúdenia veci uvádza, že k tomuto došlo v dôsledku nesprávne zisteného skutkového stavu veci, keď bolo následne nesprávne aplikované ustanovenie § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Správne mal byť na žiadosť žalobkyne aplikovaný katastrálny zákon a nie zákon o slobodnom prístupe k informáciám, a to v zmysle zásady „lex specialis derogat lex generali“, keďže zákon katastrálny upravuje špecifickú skupinu informácií, ktorých sa týka žiadosť žalobkyne a zákon o slobodnom prístupe k informáciám len všeobecne reguluje poskytovanie informácií, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. V súvislosti s týmto žalobkyňa uviedla,

že aj keď uviedla svoju žiadosť nesprávne, štátny orgán vystupujúci v mene štátu mal lepšie právne kvalifikovať žiadosť žalobkyne, nakoľko správny orgán je povinný zaobchádzať s podaním osoby podľa jeho obsahu a nie podľa jeho názvu, čo mu prikazuje prvá veta odseku 2 ustanovenia § 19 zákona o správnom konaní.

8. V námietke porušenia ustanovení o konaní pred správnymi orgánmi uviedla, že jej žiadosť mala byť od počiatku posúdená podľa katastrálneho zákona. Aj keď svoju žiadosť nesprávne označila, správny orgán má mať o práve a zákonoch viac znalosti a mal by lepšie vedieť právne kvalifikovať žiadosť ako účastníčka konania.

9. V námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia zdôraznila jedine to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

10. V závere žaloby poukázala žalobkyňa na rozdielnu rozhodovaciu prax katastrálneho úradu, ktorý v skutkovo podobných prípadoch rozhoduje rozdielne, a to bez toho, aby bol odklon odôvodnený. Ide tu o porušenie zásady materiálnej rovnosti podľa § 3 ods. Správneho poriadku. Ako príklad uviedla rozhodnutie o žiadosti p. E. F., ktorý vydal katastrálny úrad dňa 17.09.2018 pod číslom OU-PO-OO-2018/039127/Hy, ktorý priložila k žalobe a ktorým podľa § 18 ods.1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám vyhovel žiadosti žiadateľa o poskytnutie informácie – dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku podľa § 205 ods.2 Občianskeho zákonníka zo dňa 12.06.1972 medzi Jednotným roľníckym družstvom Nižná Šebastová a G. E. C. a H. C. ak aj Rozhodnutia Okresného národného výboru, finančného odboru v Prešove č. 3004/2863/1972-Sa zo dňa 16.06.1972 o pridelení pozemku do osobného užívania.

III.

Vyjadrenie žalovaného

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 26.10.2022 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Má za to, že námietky žalobkyne sú neopodstatnené. Čo sa týka námietky nesprávne zisteného skutkového stavu, zotrval na tom, že správne na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ktorý je všeobecnou právnou úpravou k právnej úprave špeciálnej obsiahnutej v osobitných zákonoch. Táto špeciálna právna úprava môže výslovne stanoviť, že niektoré druhy informácií sa na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám nesprístupňujú, ale že sú prístupné iba určitému okruhu osôb – napr. podľa katastrálneho zákona informácie zo zbierky listín a v takom prípade má špeciálna právna úprava prednosť pred všeobecnou právnou úpravou. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k nesprávnemu posúdeniu žiadosti žalobkyne podľa jej obsahu uviedol, že má za to, že žiadosť žalobkyne bola správne posúdená ako žiadosť o poskytnutie informácie a bola aj vybavená v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám, a teda aj aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám bola správna. K poukazu žalobkyne na rozdielne rozhodovanie o skutkovo podobných prípadoch, žalovaný považuje túto námietku pre prebiehajúce súdne konanie za irelevantnú. Či už na strane prvostupňového správneho orgánu došlo k odlišným záverom v rámci rozhodovania v obdobných veciach, nie je úlohou správneho súdu skúmať správnosť žalobkyňou predloženého iného rozhodnutia. Napriek tomu, že vo veci žiadateľa E. F. bolo jeho žiadosti vyhovené, žalovaný podotkol, že právna prax správnych orgánov je v prípade vybavovania žiadostí o poskytnutie informácií z katastrálneho operátu – zbierky listín opačná, a teda totožná s výsledkami rozhodovania žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania.

IV.

Replika žalobkyne, duplika žalovaného

12. Žalobkyňa v replike zo dňa 18.01.2023 uviedla, že žalovaný vo svojom tvrdení nijako nespochybnil tvrdenie žalobkyne uvedené v žalobe o tom, že dané informácie neboli zverejnené, a teda nemal aplikovať ustanovenie § 11 ods.1 písmeno b) zákona. Nesprávne je taktiež tvrdenie žalovaného o tom, že nemôže prekvalifikovať podanie účastníka, práve naopak, správny poriadok mu prikazuje, aby rozhodol o podaní podľa jeho obsahu, nie podľa právnej kvalifikácie účastníka konania. A pokiaľ ide o žalobkyňou predložené iné rozhodnutie vo veci poskytnutia informácie, k tomuto opätovne poukázala na ustanovenie § 3 ods. 5 správneho poriadku, ktoré prikazuje správnym orgánom dbať na to, aby v ich rozhodovacej činnosti nevznikali neodôvodnené rozdiely.

13. Replika žalobkyne bola zaslaná žalovanému, ten však na ňu duplikou nereagoval.

V.

Konanie na správnom súde

14. Dňa 01.06.2023 nadobudol účinnosť zákon č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý dňom svojej účinnosti zriadil Správny súd v Košiciach. Účinnosťou zákona výkon súdnictva prešiel od 01.06.2023 z Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov.

15. Nakoľko žiaden z účastníkov konania nežiadal vo veci nariadenie pojednávania, súd vo veci vyhlásil dňa 23.07.2024 rozsudok verejne za splnenia podmienok upravených v ustanovení § 107 ods.2 zákona č. 165/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len SSP) a § 137 ods.4 SSP .

VI.

Relevantná právna úprava

16. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení účinnom v čase vydania rozsudku Konania začaté a neskončené do 30.júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.júna 2023.

17. Podľa § 135 ods.1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.júna 2023 na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

18. Podľa čl. 26 ods. 1, 4 a 5 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) „(1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.(4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.(5) Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.“

19. Podľa § 2 ods.1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení účinnom ku dňu 20.06.2022 – deň právoplatnosti rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase) osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

20. Podľa § 3 ods.1 zákona č 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

21. Podľa § 4 ods.1 zákona č.211/2000 z.z. v znení v rozhodnom čase žiadateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá požiada o sprístupnenie informácie.

22. Podľa § 4 ods.3 zákona č. 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase zverejnenou informáciou je informácia, ktorú môže každý opakovane vyhľadávať a získať, najmä informácia publikovaná v tlači alebo vydaná na inom hmotnom nosiči dát umožňujúcom zápis a uchovanie informácie, alebo vystavená na úradnej tabuli s možnosťou voľného prístupu, alebo sprístupnená pomocou zariadenia umožňujúceho hromadný prístup, alebo umiestnená vo verejnej knižnici.

23. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase ak predmetom žiadosti je získanie informácií, ktoré už boli zverejnené, povinná osoba môže bez zbytočného odkladu, najneskôr však do piatich dní od podania žiadosti, namiesto sprístupnenia informácií žiadateľovi oznámiť údaje, ktoré umožňujú vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie.

24. Podľa § 7 ods.2 zákona č. 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase ak žiadateľ trvá na sprístupnení zverejnených informácií, povinná osoba mu ich sprístupní. V takom prípade začína lehota na sprístupnenie plynúť dňom, keď žiadateľ oznámil, že trvá na priamom sprístupnení informácie.

25. Podľa § 11 ods.1 písmeno b) zákona č. 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak ju zverejňuje na základe zákona; ak je podľa takého zákona zverejňovaná vo vopred stanovenej dobe, iba do tejto doby,

26. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 z.z. v znení v rozhodnom čase ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

27. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

28. Podľa § 22 zákona č. 211/2000 Z.z. v znení v rozhodnom čase ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

29. Podľa § 19 ods.2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení účinnom v rozhodnom čase podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Podanie v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci musí obsahovať identifikátor osoby účastníka konania podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

30. Podľa § 47 ods.3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení účinnom v rozhodnom čase v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

31. Podľa § 68 ods.1 zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností v znení účinnom k 22.06.2022 (ďalej len v znení účinnom v rozhodnom čase) každý má právo do katastrálneho operátu nahliadať a robiť si z neho pre svoju potrebu výpisy, odpisy, náčrty alebo kópie, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. Pri nahliadaní do katastrálneho operátu sa rodné číslo, alebo ak ide o cudzinca, iný identifikátor sprístupňuje len osobe, ktorej sa rodné číslo alebo iný identifikátor týka.

32. Podľa § 68 ods.3 zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľnosti v znení účinnom v rozhodnom čase verejnosť zbierky listín je obmedzená. Prístup k listinám uloženým v zbierke listín sa umožňuje len vlastníkovi alebo inej oprávnenej osobe, ich právnym predchodcom a právnym nástupcom. Prístup k listinám uloženým v zbierke listín sa umožňuje na účely plnenia úloh podľa osobitných predpisov aj osobe, ktorá vykonáva geodetické a kartografické činnosti, znalcovi z odboru geodézie a kartografie, súdu, prokuratúre, Policajnému zboru, notárovi, súdnemu exekútorovi, správcovi podľa osobitného predpisu, daňovému úradu, štátnemu zamestnancovi, ktorého služobným úradom je úrad, Národnému bezpečnostnému úradu, Slovenskej informačnej službe a Vojenskému spravodajstvu.

VII.

Právny názor správneho súdu

33. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa správneho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo

vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenia správneho orgánu sú takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

34. Predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo OU-PO-OOP5-2022/031443-002-ROM zo dňa 13.06.2022 o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa o nesprístupnení informácie. Prvostupňový správny orgán založil svoje rozhodnutie na tom, že nesprístupní informáciu podľa § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám, podľa ktorého: „povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak ju zverejňuje na základe zákona“ z dôvodu, že sa jedná o informácie ktoré sú poskytované podľa katastrálneho zákona. Žalovaný sa stotožnil s právnym posúdením správneho orgánu prvého stupňa a taktiež založil svoje na rozhodnutia na tom, že správny orgán správne postupoval v konaní, keď po vyhodnotení požadovaných informácií aplikoval ustanovenie § 11 ods.1 písmeno b) o obmedzení prístupu k informáciám, čo viedlo k aplikácii ustanovenia § 18 ods.2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám z dôvodu, že sa jedná o informácie, ktoré sú poskytované na základe katastrálneho zákona. Žalobkyňa v konaní popierala túto právnu argumentáciu o obmedzení poskytnutia informácie podľa § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

35. Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).

36. Rozsah a podmienky prístupu k informáciám upravuje zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa tohto zákona má každý právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii, pričom informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje. Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. Všetky zákonom ustanovené obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia (§ 12 zákona o slobodnom prístupe k informáciám).

37. Základom právnej úpravy sprístupňovania informácií je zásada, že sprístupnené musia byť všetky požadované informácie okrem tých, ktoré zákon o slobode informácií alebo osobitný zákon zo sprístupnenia vylučujú. Všetky výnimky je potrebné vykladať reštriktívne a prihliadať na princíp prevažujúceho verejného záujmu, ktorý vyplýva z čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

38. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky konštantne zohľadňuje vo svojej rozhodovacej činnosti, právo na prístup k informáciám predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti, jednu zo základných podmienok jej rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. V niektorých situáciách však musí právo na prístup k informáciám ustúpiť. Limitačné klauzuly v čl. 26 ods. 4 Ústavy a čl. 10 ods. 2 Dohovoru explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia práva na prístup k informáciám, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti („opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“). Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť aj „ochrana práv a slobôd iných“, ktoré chránia súkromné osoby pred neoprávnenými zásahmi zo strany iných súkromných osôb alebo štátu. Vychádzajúc zo záväznosti Ústavy Slovenskej republiky pre všetky orgány verejnej moci, všeobecné súdy nevynímajúc, orgány verejnej moci musia v rámci výkonu svojich právomocí v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vždy zohľadňovať ochranu práva na prístup k informáciám, a to minimálne v rozsahu jej ústavných záruk (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 464/2010 zo dňa 10.11.2011).

39. Správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný argumentovali nesprístupnením informácie z dôvodu upraveného v ustanovení § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám – teda obmedzením sprístupnenia požadovanej informácie. Znenie ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona 211/2000 Z. z. účinného v rozhodnom znení je potrebné vykladať len v kontexte s účelom zákona (a článku 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky), podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) vyplýva, že povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak ju zverejňuje na základe zákona; ak je podľa takého zákona zverejňovaná vo vopred stanovenej dobe, iba do tejto doby. Obmedzenie resp. nesprístupnenie informácií tak zákonodarca viaže na zverejňovanie informácie povinnou osobou podľa zákona. Cieľom tohto ustanovenia je odbremeniť povinné osoby, ktoré sú podľa osobitného zákona povinné určité druhy informácií zverejňovať. Pri ustálení toho, ktorá informácia je zverejňovaná tak ako to predpokladá dikcia ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám je potrebné vychádzať z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o slobodnom prístupe k informáciám podľa ktorého: „Zverejnenou informáciou je informácia, ktorú môže každý opakovane vyhľadávať a získať, najmä informácia publikovaná v tlači alebo vydaná na inom hmotnom nosiči dát umožňujúcim zápis a uchovanie informácie, alebo vystavená na úradnej tabuli s možnosťou voľného prístupu, alebo sprístupnená pomocou zariadenia umožňujúceho hromadný prístup, alebo umiestnená vo verejnej knižnici.“ Súd má za to, že ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o slobode informácií má teda na mysli obmedzenie poskytnutia informácie v tých prípadoch, keď ide o informácie, ktoré sú zverejnené a teda každý ich môže vyhľadať a získať bez akéhokoľvek obmedzenia alebo vyžadovania splnenia akýchkoľvek predpisov. Pôjde najmä o informácie zverejnené na internete, ale nie je vylúčená ani iná forma zverejnenia, ak je dané informácie možné bez väčších ťažkostí vyhľadať a získať. Predmetné obmedzenie práva na informácie platí len počas obdobia zverejnenia takejto informácie. Len čo ju nie je možné vyhľadať a získať, obmedzenie neplatí a povinná osoba naň neprihliada. Zjednodušene povedané, ak neexistuje iná zákonná prekážka, informáciu sprístupní. Ustanovenie § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám nie je aplikateľné v čase pred zverejnením alebo po zverejnení takejto informácie. Znenie ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám teda predpokladá žiadosť o sprístupnenie informácie, ktorá už bola zverejnená na základe osobitného zákona. V prípade žiadosti o poskytnutie takejto informácie povinná osoba nemôže hneď rozhodnúť o nesprístupnení informácie, ale musí postupovať podľa § 7 ods.1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám tak, že je povinná žiadateľovi, keďže ide o zverejňované údaje, oznámiť údaje, ktoré umožňujú vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie ktorú požaduje, napríklad, že je zverejnená na internetovej stránke konkrétnej povinnej osoby. Ak aj napriek tomu sa žiadateľ dožaduje sprístupnenia informácií povinná osoba až následne po vyššie popísanom postupe vydá rozhodnutie o nesprístupnení informácii s tým, že v odôvodnení rozhodnutia uvedie, že ide o informáciu, ktorá bola zverejnená podľa osobitného zákona a žiadateľovi a žiadateľovi boli poskytnuté údaje na jej vyhľadanie.

40. Súd dáva žalovanému do pozornosti to, že tento právny záver bol už konštatovaný Najvyšším súdom SR v jeho rozsudku sp. zn.: 3Sžo/106/2015 z 27. apríla 2016, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí slovenských súdov 4/2017 pod č. 26. Rovnako sa tento právny názor objavil aj v ďalších rozsudkoch najvyšších súdnych autorít napríklad: rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5Sžik/3/2020 zo dňa 16.12.2021, kde aj bola riešená obdobná žiadosť o sprístupnenie informácií.

41. Vychádzajúc z tejto právnej konštrukcie sa súd stotožňuje s námietkou žalobkyne ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaným, avšak len čo do aplikácie ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám na prejednávajúcu vec.

42. V časti právneho posúdenia o poskytovaní informácií povinnou osobou podľa osobitného zákona tak, ako to uviedol žalovaný na strane 5 odôvodnenia svojho rozhodnutia, keď uviedol, že: „Osobitné zákony môžu výslovne stanoviť, že niektoré druhy informácií sa verejnosti na základe zákona o slobode informácií nesprístupňujú ale že sú prístupné iba určitému okruhu osôb (napr.: zbierka listín katastra). V takom prípade má osobitná úprava v týchto zákonoch prednosť pred zákonom o slobode informácií. Tieto informácie sa nesprístupňujú na základe zákona o slobode informácií, ale podľa osobitných zákonov. Osobitným zákonom pre úsek katastra nehnuteľností je katastrálny zákon, ktorý postihuje odlišné situácie ako ustanovenie § 7 zákona o slobode informácií, ktorý predpokladá informovanie

o zverejnení informácií a dáva žiadateľovi možnosť trvať na sprístupnení informácií,“ sa súd stotožňuje s týmto právnym názorom žalovaného.

43. K tejto argumentácii žalovaného súdu poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4SžI 1/2010 zo dňa 15. marca 2011 v zmysle ktorého: „Zákon o slobodnom prístupe k informáciám je obecným právnym predpisom poskytujúcim spoločnú úpravu, ktorá sa použije vždy, keď neexistuje úprava špeciálna, napr. na určitom úseku verejnej správy. Vo vzťahu k iným zákonom teda pôsobí ako lex generalis; príslušný špeciálny zákon deroguje jeho postavenie len v takom rozsahu, v ktorom sám problematiku poskytovania informácií upravuje.“

44. V tejto línii súd si súd dovoľuje poukázať na kontext prijatia zákona o slobodnom prístupe k informáciám (v ďalšom citovanom texte rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR zákon o slobodnom prístupe k informáciám označený ako infozákon v skratke InfZ), ktorý bol podaný ako poslanecký pod číslom parlamentnej tlače 426 v II. volebnom období Národnej rady Slovenskej republiky tak, ako to prezentoval aj Najvyšší správny súd vo svojom rozsudku sp. zn. 1Sžik/3/2021:

„ 18. Platný právny poriadok Slovenskej republiky komplexnú právnú úpravu práva na povinnosti štátnych orgánov a orgánov územnej samosprávy sprístupňovať informácie doteraz neobsahuje. Viacero predpisov upravuje len čiastkové hľadiská pre jednotlivé viac alebo menej úzko vymedzené oblasti,“ uvádza dôvodová správa ako motív pre prijatie zákona o slobodnom prístupe k informáciám .

19. Popri iných cieľoch, ktoré právna úprava InfZ k informáciám mala a má, jej cieľom bolo tiež vylepšiť dovtedy existujúci systém sprístupňovania informácií. Aj pred prijatím InfZ rôzne právne predpisy upravovali prístup verejnosti k informáciám. Išlo však o pravidlá nachádzajúce sa v najrôznejších predpisoch, nepochybne aj početných, ktoré prístup k informáciám upravovali spôsobom prihliadajúcim na postavenie konkrétnej osoby (napr. na účasť v konaní pred orgánom verejnej moci), resp. o pravidlá, i keď zakotvujúce prístup k informáciám pre osoby všeobecne, ale druhovo obmedzené na istú oblasť (zákon č. 171/1998 Z. z. o prístupe k informáciám o životnom prostredí).

20. Pred prijatím InfZ tu existovali viaceré roztrieštené právne úpravy získavania informácií. Išlo o právny stav neprehľadný, možno až neefektívny, pre bežnú osobu mohlo byť náročné zorientovať sa v rôznych právnych režimoch, a úspešne sa brániť v prípade odmietavého postoja, nespokojnosti či vyslovene ignorancie zo strany orgánov zaťažených informačnou povinnosťou voči verejnosti.

21. InfZ priniesol oproti opísanému stavu tú revolúciu, že zaviedol pre každého možnosť žiadať (nie vždy aj dostať) ktorúkoľvek povinnú osobu (ustanovenú v InfZ) o akúkoľvek informáciu, s tým, že táto jeho žiadosť musí byť vybavená v relatívne prísnom režime (napr. z hľadiska lehôt), a ak jej vybavenie nie je pozitívne pre žiadateľa, musí to byť odôvodnené. InfZ prispel a prispieva k tomu, že realizácia práva podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR nie je, a tu si dovoľí Najvyšší správny súd požičať od Európskeho súdu pre ľudské práva jeho výrazové inštrumentárium, iluzórna, ale praktická a efektívna.

22. Predkladatelia však nemali ambíciu osobitné spôsoby sprístupňovania informácií nahrádzať či rušiť, čo by vzhľadom na rozsiahlosť právneho poriadku ani nebolo prakticky možné. Je zrejmé, že ich cieľom bolo zaviesť univerzálny, každej osobe dostupný spôsob získavania informácií pri ponechaní osobitných, dovtedy existujúcich režimov.

23. Zámerom InfZ preto nebolo brániť osobám v postupe aj podľa osobitných právnych režimov, a čo je ešte dôležitejšie, zámerom nebolo ani brániť týmto osobám v tom, aby si zvolili právny režim InfZ. Osoba, ktorá má nárok na informáciu podľa osobitného predpisu, nie je InfZ zbavená možnosti využiť jeho právny režim s výhodami, resp. s nevýhodami, ktoré z neho plynú.

24. Vzťah medzi InfZ a inými osobitnými úpravami je komplementárny, nie vylučujúci. Toto už bolo potvrdené napríklad vo vzťahu k dôvodom obmedzenia prístupu k informáciám a ich použiteľnosti v konaní podľa InfZ [rozsudok Najvyššieho správneho súdu zo 16. decembra 2021 sp. zn. 5Sžik 3/2020, bod 28]. Prijatím InfZ vznikli teda dva svety prístupu k informáciám, každý so svojimi špecifikami, vzájomne sa dopĺňajúce, kooperujúce. Jeden možný spôsob získania informácie však nevyklučuje použitie druhého spôsobu.

25. Najvyšší správny súd ďalej uvádza, že právna otázka konkurencie režimu poskytovania informácií podľa InfZ a podľa iného zákona bola už riešená. V už citovanom rozsudku sp. zn. 5Sžik 3/2020 bol prijatý záver, že je vecou žiadateľa, aký právny režim poskytovania informácií si zvolí (bod 18), pričom žiadateľ a zvolivšieho si režim InfZ nie je prípustné odkazovať na postupy podľa špeciálnych úprav poskytovania informácií (bod 20). K týmto záverom sa Najvyšší správny súd opätovne prihlásil v rozsudku z 25. augusta 2022 sp. zn. 3Svk 12/2021, body 33 a 34.“

45. Vychádzajúc z uvedeného rozhodnutia tak možno konštatovať, že ústavné právo na informácie nie je realizované iba na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ale aj na základe osobitných zákonov, čo aj bolo vyslovené najvyššími súdnymi autoritami ako to aj súd uviedol vyššie v citácii rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn: 4 SŽi 1/2010 zo dňa 15. marca 2011. Na tomto mieste súd dáva žalovanému do pozornosti to, že súčasná právna úprava zákona o slobodnom prístupe k informáciám neobsahuje výluku svojho použitia v prípade, že osobitný právny predpis upravuje sprístupňovanie informácií. To znamená, že osoba, ktorá má nárok na poskytnutie informácie podľa osobitného predpisu nie je zákonom o slobodnom prístupe k informáciám zbavená možnosti využiť jeho právny režim s výhodami resp. z nevýhodami, ktoré z tohto zákona pre ňu plynú, jednoducho aj preto, že takéto ustanovenie v zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Absencia takého ustanovenia potvrdzuje legitímnosť úvah súdu o vzájomnom dopĺňaní sa jednotlivých informačných úprav a o práve každej osoby jednu z takýchto úprav si zvoliť. Motivácia žiadateľov žiadať o poskytnutie informácií o slobodnom prístupe k informáciám, ktorý upravuje pre povinné osoby prísny režim pri vybavovaní týchto žiadostí, môže byť rôzna napr.: krátka lehota na vybavenie, absencia správneho poplatku, možnosť žiadať o poskytnutie informácie na diaľku a pod. a v prípade, ak by aj žiadateľ dostal negatívnu odpoveď alebo by bolo vydané fiktívne rozhodnutie, má žiadateľ právo obrátiť sa na správny súd.

46. V kontexte ďalšieho posúdenia rozhodnutia žalovaného je potrebné uviesť dôležitú skutočnosť, a to že povinná osoba sa nemôže prísne režimu vyhnúť prekvalifikovaním žiadosti podľa obsahu proti vôli žiadateľa (rozsudok Najvyššieho súdu z 1. augusta 2012 sp. zn. 3SŽi 3/2012; rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Sžik 3/2020, už citovaný bod 20). Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku 3SŽi/3/2012 uviedol: „Žiadateľ jednoznačne uviedol právny režim svojej žiadosti podľa zákona č. 211/2000 Z.z. a povinné osoby preto musia iba odôvodniť, či mu môžu vyhovieť, alebo nie. Upriamovanie pozornosti žiadateľa na iné právne možnosti je nadbytočné a vedie k nepreskúmateľnosti právneho režimu, v ktorom povinné osoby o žiadosti rozhodli.“ Najvyšší súd SR v rozsudku č.k.: 3Sžo/106/2015 z 27. apríla 2016, publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí slovenských súdov 4/2017 pod č. 26, nie je prípustné, aby orgán verejnej moci žiadosť o poskytnutie informácie podľa určitého predpisu sám prekvalifikoval podľa svojej vôle bez toho, aby s tým žiadateľ súhlasil.

47. Súd na základe uvedeného uzatvára, že pokiaľ žiadateľ podá žiadosť podľa zákona o slobode informácií, odpoveďou orgánu verejnej moci ako povinnej osoby nemôže byť „poučenie“ žiadateľa, že si má informáciu žiadať podľa iného predpisu.

48. V posudzovanom prípade je nesporné, že žalobkyňa požiadala o poskytnutie informácie podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám a teda zvolila si právny režim poskytnutia informácie podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych názorov obsiahnutých v rozhodnutiach najvyšších súdnych autorít sa súd preto nestotožnil s námietkou žalobkyne ohľadom podstatného porušenia ustanovení o konaní pred správnym orgánom spočívajúcim v tom, že správny orgán mal posúdiť jej žiadosť o poskytnutie informácie podľa katastrálneho zákona. Tak správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný správne posúdili režim požadovanej žiadosti a správne túto žiadosť posúdili podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

49. V súvislosti s takýmto posúdením skutkového stavu – žiadosť žalobkyne ako žiadosť o poskytnutie informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, s ktorým posúdením sa stotožnil aj súd nemohol prisvedčiť žalobnej námietke žalobkyne ohľadom toho, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi.

50. Súd sa však stotožnil s námietkou žalobkyne ohľadom nesprávneho právneho posúdenia a to čo do aplikácie ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Ako súd uviedol vyššie v bode 39 odôvodnenia tohto rozsudku ustanovenie § 11 ods.1 písmeno b)

zákona o slobodnom prístupe k informáciám sa aplikuje na prípad, ak ide o informácie sú zverejnené a teda každý ich môže vyhľadať a získať bez akéhokoľvek obmedzenia alebo vyžadovania splnenia akýchkoľvek predpisov, čo aj bolo viackrát prízvukované najvyššími súdnymi autoritami v ich rozsudkoch ako to aj súd uviedol v bode 40 odôvodnenia tohto rozsudku (rozsudok Najvyšší súd SR sp. zn.: 3Sžo/106/2015 z 27. apríla 2016, publikovaného v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí slovenských súdov 4/2017 pod č. 26, ktorý zaujal stanovisko k výkladu ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám.) Pokiaľ chcela povinná osoba toto ustanovenie zákona o slobode informácií použiť, bolo jej povinnosťou jednoznačne uviesť, že ide o zverejňované informácie a konkretizovať, podľa akého zákona, kde, ako a prípadne v akom čase ich zverejňuje. Takáto argumentácia však v rozhodnutiach správnych orgánov absentuje. Súd preto zároveň považuje túto argumentáciu tak správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného zároveň za nepreskúmateľnú.

51. Správny súd dáva do pozornosti žalovanému to, že osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodoval, považovať za prejav arbitrárnosti rozhodnutia a znamená porušenie ústavou garantovaného základného práva. S uvedeným právom je v rozpore úplná či nedostatočná absencia dôvodov rozhodnutia, extrémny nesúlad medzi právnymi a skutkovými závermi a skutkovými zisteniami, prípadne len všeobecné, súhrnné zistenia bez špecifikácie vyhodnotenia jednotlivých dôkazov, z ktorým mali byť tieto zistenia vyvedené, alebo situácia, kedy právne závery zo skutkových zistení v žiadnej novej interpretácii nevyplývajú. Absencia takéhoto odôvodnenia má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Správny súd nie je ani súdom skutkovým, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Všeobecne platí, že ak je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, bráni takýto nedostatok spravidla posúdeniu dôvodnosti ďalších meritorných námietok“ (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžh/1/2009).

52. Vychádzajúc z vyššie citovaných právnych názorov Najvyššieho správneho súdu SR ako aj Najvyššieho súdu po posúdení prejednávanej veci mal súd za to, že žaloba žalobkyne je dôvodná a preto súd zrušil rozhodnutie žalovaného pre nesprávne právne posúdenie veci podľa § 191 ods.1 písmeno c) SSP (nesprávna aplikácia ustanovenia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám) a súčasne s týmto nesprávnym posúdením aj pre nepreskúmateľnosť použitej argumentácie (použitia § 11 ods.1 písmeno b) zákona o slobodnom prístupe k informáciám) na prejednávaný prípad podľa § 191 ods. 1 písmeno d) SSP v intenciách správneho posúdenia právneho režimu žiadosti o poskytnutie informácie a obsahu požadovaných informácií.

53. V ďalšom postupe bude povinnosťou žalovaného pri zachovaní právneho názoru správneho súdu tak, ako to je načrtnuté v odôvodnení tohto rozsudku a správnym súdom uvedených rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR vysporiadať sa s námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní, zvoliť správny procesný postup pri rozhodnutí o odvolaní, svoje rozhodnutie dôkladne odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám súčasného právneho výkladu ustanovení zákona o slobodnom prístupe k informáciám a aby zodpovedalo aj požiadavkám obsiahnutým v ustanovení § 47 ods.3 zákona o správnom konaní.

54. Súd dáva do pozornosti žalovanému ustanovenie § 191 ods.6 SSP podľa ktorého, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

55. Podľa § 167 ods.1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

56. Nakoľko mal žalobca vo veci úspech v plnom rozsahu správny súd mu priznal v plnom rozsahu právo na náhradu trov konania.

57. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods.2 SSP).

58. Senát vo veci rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods.4 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať kasačnú sťažnosť do 1 mesiaca odo dňa jeho doručenia na Správny súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správne súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/ (v sociálnych veciach, vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).